

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, din 12 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, declarat de inculpata

Catraniuc (Cebotari) Alina.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>15.07.2010 - 12.06.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>11.08.2017 - 10.04.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>25.06.2019 - 11.09.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 12 iunie 2017, Catraniuc (Cebotari) Alina a fost condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții ce țin de primirea în gestiune a bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

În temeiul art. 96 Cod penal, executarea pedepsie a fost amânată până la atingerea de către copilul Catraniuc Ana-Valeria (05.06.2012), a vârstei de 8 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Văluță I. a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că la 07 decembrie 2008, inculpata Catraniuc (Cebotari) Alina, acționând cu intenție directă, de comun acord și împreună cu o persoană neidentificată de organul de urmărire penală, urmărind scopul dobândirii prin înșelăciune și abuz de încredere a bunurilor lui Văluță I., a încheiat cu acesta contractul de vânzare-cumpărare a automobilului „BMW X-5”, n/î xx XX xx, anul producerii 2003, nr. caroseriei xx, nr. motorului xx, la prețul de 21.000 euro,

echivalentul a 275.597,7 lei, și la aceeași dată a primit automobilul indicat fără a achita costul acestuia.

La 17.04.2009, Catraniuc (Cebotari) Alina, continuând acțiunile sale ilegale, în scopul însușirii automobilului „BMW X-5”, n/î xxxxxx, s-a deplasat la SEET din mun. Chișinău, str. Salcîmilor, 28, unde a prezentat inginerului MDI ÎS „Registru”, Botnari N., procura eliberată la 04.12.2008, cu n/î 4168, autenticată de notarul privat Rudco V., prin care Văluță I. o împuternicește pe Catraniuc (Cebotari) Alina cu dreptul de posesie, administrare și înstrăinare a automobilului menționat sub orice formă, procură, care conform raportului de expertiză nr. 1582,1583 din 05.06.2009 s-a stabilit a fi falsificată, și a înregistrat automobilul „BMW X-5”, n/î xxxxx, pe numele său.

Tot în aceeași zi, Catraniuc (Cebotari) Alina a vândut automobilul „BMW X-5”, n/î xxx, lui Raileanu V. contra sumei de 13.000 euro, echivalentul a 192.440,3 lei, cauzând părții vătămate Văluță I. o daună materială în proporții deosebit de mari, în sumă de 275.597,7 lei.

Instanța a reținut că, prin încheierea din 25.07.2014, inculpata a fost anunțată în căutare și, în temeiul art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, cauza urmează a fi examinată în absența ei.

Vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii incriminate pe deplin se confirmă prin cumul de probe acumulate în cadrul cercetării judecătorești.

Astfel, partea vătămată Văluță I. a declarat că a plasat în ziarul „Makler” și în rețeaua de socializare anunțuri că vinde automobilul „BMW X5”, n/î xxxx. La sfârșitul lunii noiembrie 2008 a fost contactat de Cebotari Alina, care a declarat că dorește să-l cumpere. Înlănindu-se, a prezentat automobilul și au convenit la preț, dar inculpata a declarat că, la acel moment nu dispunea de așa sumă. Peste câteva zile iarăși a fost contactat de Cebotari A., care i-a propus să arendeze automobilul până pe 18 martie, când va primi un credit de la o bancă și va putea achita integral prețul procurare – 21.000 euro. La 07.12.2008 s-au întâlnit cu Cebotari A. și au stabilit prețul de 45euro pentru o zi de arendă a automobilului, până la 10 martie. Au semnat contractul de arendă. Tot atunci, a transmis inculpatei automobilul, cheile și documentele. După ce Cebotari A. a primit în folosință automobilul, sub diferite pretexte amâna achitarea chiriei. În februarie 2009, inculpata i-a transmis 1000 lei și tot atunci a întocmit o recipisă de procurare a automobilului la prețul de 21.000 euro. În aprilie 2009, Cebotari A. i-a comunicat că, în câteva ore va primi de la bancă creditul solicitat și-i va transmite banii pentru automobil, însă nu i-a transmis. În mai 2009, s-a deplasat la ea acasă în or. Drochia, după automobil. Cebotari A. i-a spus că nu-l cunoaște, nu știe despre ce automobil este vorba. La întoarcerea în Chișinău, s-a adresat cu cerere la poliție. A doua zi, s-a întâlnit cu inculpata și mama acesteia, și inculpata i-a spus că automobilul nu mai există. Cu inculpata la notar nu a fost, niciun fel de procură nu i-a eliberat. Automobilul l-a procurat în SUA la prețul de 24.000 dolari.

Martorul Chiriac C. a relatat că activa în calitate de inginer la Biroul de înmatriculare a automobilelor. În aprilie 2009, i-a fost prezentat automobilul „BMW X5”, n/î AN XX 001, care a fost supus verificării tehnice, după care proprietara a mers la alt inginer pentru a pune la evidență automobilul. Automobilul a fost prezentat de către inculpată, care era indicată ca proprietara lui, și care era însoțită de 2 bărbați. Văluță I. nu a fost prezent.

Martorul Botnari N., a comunicat că activează în calitate de inginer la Biroul de înmatriculare a automobilelor. În aprilie 2009, la biroul de înmatriculare s-a prezentat Cebotari A., însoțită de Bălănescu A. Ei au depus cerere de radiere și reînmatriculare a automobilului „BMW X5”, cu n/î din Anenii Noi, pe numele ei, prezentând concomitent documentele necesare. A verificat toate documentele și constatând că sînt în regulă a eliberat alt certificat de înmatriculare pe numele inculpatei. Despre faptul că, procura prezentată de Cebotari A. era falsă a aflat mai apoi de la colaboratorii de poliție. Inculpata s-a aflat în biroul lui de serviciu 10-15 min., iar partea vătămată Văluță I. nu a fost prezent.

Martorul Raileanu V. a lămurit că în aprilie 2009, dorind să procure un automobil, s-a adresat la mai multe cunoștințe ale sale. Una din cunoștințele sale a propus spre vânzare un automobil de model „BMW X5” și au convenit unde să se întâlnească. A venit cu automobilul Bălănescu Andrei, care i-a comunicat că, acest automobil aparține unei alte persoane. S-a înțeles cu Bălănescu A. să procure automobilul la prețul de 13.500 euro. Ultimul a declarat că răspunde de toate documentele, deoarece proprietara automobilului îi este datoare cu bani. Peste 2-3 zile s-a întâlnit cu Bălănescu A. la un notar, unde era prezentă inculpata Cebotari A. și încă o persoană. Au perfectat procura și el a transmis lui Bălănescu A. suma de 13.500 euro. De automobilul procurat de la Cebotari A. s-a folosit vre-o lună, apoi l-a vândut altei persoane. Peste vre-o săptămână, a fost informat de poliție că automobilul aparținea nu inculpatei, dar altei persoane.

Martorul Rudco V. a explicat că activează în calitate de notar, nu-și poate aminti dacă inculpatata a fost în biroul lui, pe procura cu nr.4168 din 04.12.2018 nu este semnătura și ștampila sa.

Potrivit procesului verbal din 02.06.2009, de la Vlăsa Natalia a fost ridicată procura din numele lui Văluță Ion pe numele lui Cibotari Alina, cu nr. 4168, ștampilată cu sigiliu nr. 042, din numele notarului Valeriu Rudco.

Conform procesului verbal din 03.06.2009, de la Gheorghelaș Sergiu a fost ridicat automobilului „BMW X-5”, nr/î DR AP 329, și certificatului de înmatriculare 02MTH 887386 din 27.05.2009.

Potrivit prin procesului verbal din 13.10.2009, de la Văluță I. a fost ridicat contractului de închiriere a automobilului, încheiat între ultimul și Cebotari Alina, din 07.12.2008, și recipisa eliberată de Cebotari Alina din numele lui Văluță I.

Conform procesului verbal din 09.12.2009, a fost examinată recipisa eliberată de către Cebotari Alina lui Țigănescu Vasile.

Potrivit procesului verbal din 29.04.2010, a fost examinat telefonul mobil ridicat anterior de la Văluță I., în care se conțineau înregistrările convorbirilor părții vătămate cu inculpata referitor la automobilul „BMW X-5”.

Conform rapoartelor de expertiză nr. 1582 și 1583 din 05.06.2009, impresiunea de ștampilă „042 Valeriu Rudco-notar” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de ștampila cu clișeu „Rudco Valeriu, licența nr. 042”, impresiunea de ștampilă reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco” de pe procura cu nr. 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de ștampila cu clișeu reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco”, semnătura din rubrica „NOTAR” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de cet. Valeriu Rudco.

Potrivit raportului de expertiză nr. 977 din 20.05.2010, nu a fost posibil de stabilit cine a aplicat pe procura nr. 4168 din 04.12.2008 semnăturile și impresiunile de ștampilă false.

În baza probelor administrate, instanța a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatei în dobândirea ilicită, prin înșelăciune și abuz de încredere, a bunurilor părții vătămate Văluță I., săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari, și- i-a încadrat acțiunile în baza art. 190 alin. (5) Cod penal.

Luând în vedere personalitatea inculpatei, care prezintă primejdie pentru societate deoarece a comis o infracțiune deosebit de gravă, de faptul că, inculpata în cadrul cercetării judecătorești a fost anunțată în căutare pe motiv s-a ascuns de instanță și s-a eschivat de la participarea la judecarea cauzei, circumstanță care demonstrează lipsa căinței din partea inculpatei, luând în considerare circumstanțele atenuante ale vinovăției inculpatei - vârsta tânără, că are la întreținere un copil minor, lipsa antecedentelor penale, instanța a concluaionzt posibilă corectarea și reeducarea ei doar în condițiile izolării de societate.

Totodată, dat fiind inculpata are la întreținere un copil minor, instanța a conchis că față de aceasta pot fi aplicate prevederile art. 96 Cod penal, adică amânarea executării pedepsei aplicate până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

3. Procurorul în Procuratura pentru Combatearea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Lilia Popa, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a activa în organele de stat pe un termen de 5 ani, *cu amânarea executării pedepsie până la împlinirea de către copil a vârstei de 8 ani conform art. 96 alin. (1) Cod penal*, cu încasarea integrală a prejudiciului cauzat părții vătămate.

Apelanta a indicat că instanța nu a analizat cantitativ și calitativ toate datele, împrejurările care caracterizează atât fapta, cât și pe făptuitor, exprimând, în mod judicios, o apreciere completă, obiectivă și sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei.

Or, potrivit art. 61 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane, iar instanța prin stabilirea unei pedepse mai blânde, nu pune în aplicare funcția de constrângere a pedepsei.

Astfel, pedeapsa stabilită de prima instanță este prea blândă, deoarece nu corespunde personalității inculpatei și caracterului faptei săvârșite, reieșind din pericolul social al infracțiunii săvârșite.

3.1. Adjunctul procurorului-șef al procuraturii de circumscripție Chișinău, Vasile Bolduratu, a declarat apel suplimentar, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpata să fie condamnată în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că potrivit art. 96 alin. (1) Cod penal, femeilor condamnate gravide și celor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța de judecată

le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Însă, fapta săvârșită de către inculpată este prevăzută la art. 190 alin. (5) Cod penal, care prevede pedeapsa de la 8 la 15 ani închisoare, fiind considerată conform prevederilor art. 16 Cod penal o infracțiune deosebit de gravă, deci aplicarea art. 96 alin. (1) Cod penal inculpatei este ilegală.

3.2. A declarat apel și inculpata, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Ea a indicat că nu a dobândit careva bunuri.

3.2 Avocatul Alexandru Bogos la fel a declarat apel, solicitând casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de fond.

Apelantul a indicat că inculpata a încheiat cu presupusa parte vătămată un contract de chirie și nicidecum un contract de vânzare-cumpărare a automobilului. Cebotari Alina, fiind dusă în eroare de către Văluță I., a acceptat să procure automobilul în niște condiții financiare net defavorabile - automobilul „BMW X5”, n/î xxxxx, fiind supra evaluat la un preț cu mult peste cel de piață.

Pentru procurarea automobilului și achitarea chiriei, Cebotari A. a achitat lui Văluță I., în perioada de timp decembrie 2008 - aprilie 2009, sumele de 500 euro + 400 euro + 500 euro (pentru niște defecte ale mașinii închiriate ascunse de Văluță I. și nedeclarate lui Cebotari A. la momentul semnării contractului) +1000 lei + 1500 lei + 500 euro + 3000 euro + 700 dolari + 20000 euro. Necătând la aceste sume, Văluță I. a mai solicitat 9000 euro ca restanță a chiriei automobilului.

Văluță I. nu elibera recipise pentru recepționarea banilor transmiși de către Cebotari A., invocând încrederea reciprocă.

Aceste fapte sunt confirmate de martorii Țigănescu V., Surdu N., Raileanu V., Cebotari A., Sînic D., Bălănescu Andrei.

De către ancheta penală nu a fost stabilit cine a confecționat procura nr. 4168 din 04.12.2008, cine a aplicat parafa, semnăturile, a prezentat-o la înmatricularea automobilului, ori, conform rapoartelor de expertiză tehnico-științifice nr. 977 din 20.05.2010, nu a fost posibil de stabilit cui aparține semnătura.

S-a stabilit că Cebotari A. a fost invitată pe 17.04.2009 la SEETIS „Registru”, pentru perfectarea actelor pe mașina „BMW X5” de către Bălănescu Andrei, care se prezenta la ghișeu din numele lui Cebotari A. și solicita perfectarea cărorva acte, i-a înmănat lui Cebotari A., acte să semneze, o însoțea și îi dădea indicații. Tot el, a găsit și „cumpărător” pentru automobile, având clar un interes financiar. Ori, Cebotari A. este victima acțiunilor lui Bălănescu A. și Valută I., circumstanțe care au rămas neexaminată de instanță.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, apelurile declarate de procurorul Lilia Popa, de inculpata Catraniuc A. și de avocatul Bogos A. au fost respinse ca nefondate. Apelul declarat procurorului Vasile Bolduratu a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Lui Catraniuc (Cebotari) Alina, recunoscută vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 8 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul economico-comercial pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, pentru femei, de la reținere.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, în cadrul ședinței de judecată, inculpata a declarat că nu recunoaște vina.

Totodată, vinovăția ei este pe deplin dovedită prin probele administrate, inclusiv declarațiile părții vătămate Văluță I., a martorilor Chiriac C., Botnari N., Raileanu V. și Rudco V., procesul verbal de ridicare din 02.06.2009 de la Vlasa Natalia a procurii din numele lui Văluță Ion pe numele lui Cibotari Alina, nr. 4168, șampilată cu sigiliu nr. 042 din numele notarului Valeriu Rudco, procesul verbal de ridicare din 03.06.2009 de la Gheorghelaș Sergiu a automobilului „BMW X-5”, nr/î xx și a certificatului de înmatriculare 02MTH 887386 din 27.05.2009, procesul verbal de ridicare din 13.10.2009 de la Văluță I. a contractului de închiriere a automobilului, încheiat între ultimul și Cebotari Alina, din 07.12.2008, și recipisa eliberată de Cebotari Alina din numele lui Văluță I., procesul verbal de examinare pe 09.12.2009 a recipisei eliberate de către Cebotari Alina lui Țigănescu Vasile, procesul verbal de examinare la 29.04.2010 a telefonului mobil ridicat de la Văluță I. cu înregistrările convorbirilor părții vătămate cu inculpata Cebotari Alina referitor la automobilul „BMW X-5”, rapoartele de expertiză nr. 1582 și 1583 din 05.06.2009, conform căror impresiunea de șampilă „042 Valeriu Rudco-notar” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autentificată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de șampilă cu clișeu „Rudco Valeriu, licența nr. 042”, impresiunea de șampilă reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco” de pe procura cu nr. 4168 din 04.12.2008, autentificată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de șampilă cu clișeu reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco”, semnătura din rubrica „NOTAR” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autentificată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de Valeriu Rudco, raportul de expertiză nr. 977 din 20.05.2010, conform cărui nu a fost posibil de stabilit cine a aplicat pe procura nr. 4168 din 04.12.2008 semnăturile și impresiunile de șampilă false.

Instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatei o încadrare juridică corespunzătoare, pe art. 190 alin. (5) Cod penal, ca escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită de două persoane, în proporții deosebit de mari.

Art. 190 alin. (5) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 8 la 15 ani, iar potrivit art. 16 alin.(5) Cod penal, infracțiunea comisă se califică ca deosebit de gravă.

Art. 96 alin. (1) Cod penal, stipulează că persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVI, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Astfel, soluția propusă de acuzatorul L. Popa contravine prevederilor art. 96 alin. (1) Cod penal, deoarece pedeapsa aplicată inculpatei depășește termenul de 5 ani închisoare, fiind pentru o infracțiune deosebit de gravă.

Totodată, verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatei, se v-a reține că instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii

săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia.

Ori, acțiunile inculpatei cuprind elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, iar în conformitate cu criteriile enunțate la art. 16 Cod penal, infracțiunea respectivă se califică ca deosebit de gravă, pentru care legea penală prevede pedeapsa sub formă de închisoare de la 8 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Din materialele cauzei rezultă că inculpata nu a recuperat prejudiciul cauzat, în instanța de fond s-a eschivat de la judecată, este căsătorită, are un copil minor la întreținere, nu este încadrată în câmpul muncii, nu are antecedente penale, careva circumstanțe agravante nu au fost constatate.

Instanța de fond a aplicat inculpatei pedeapsa la limita minimă, adică prea blândă, deoarece ea nu a recuperat prejudiciul cauzat prin infracțiune, în instanța de fond s-a eschivat de a se prezenta, fiind anunțată în căutare, respectiv nu corespunde personalității inculpatei și caracterului faptei săvârșite, ca urmare a pericolului social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acesteia, urmează a-i aplica pedeapsa de 8 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul economico-comercial pe termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

Concomitent, verificând argumentele expuse în apelurile apărării, în raport cu materialele cauzei penale și probele administrate de acuzatorul de stat, a constatat că instanța de fond judecând cauza penală, a examinat-o sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă de recunoaștere a inculpatei Catraniuc (Cebotari) Alina vinovată în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal.

Cu referire la probele administrate de către acuzatorul de stat, instanța de apel în vederea stabilirii vinovăției inculpatei Catraniuc (Cebotari) Alina în comiterea infracțiunii incriminate, a reținut ca fiind pertinente și concludente declarațiile părții vătămate Văluță I., din conținutul cărora se desprinde că acesta a fost telefonat de inculpată care și-a exprimat intenția de a procura automobilul de model „BMW X5”, cu n/î xxxx, dânsul a transmis inculpatei automobilul, cheile și documentele lui, în schimb nu a primit nimic de la dânsa. În februarie 2009 s-a întâlnit cu inculpata, care i-a transmis 1000 lei și tot atunci s-a întocmit o recipisă de procurare a automobilului la prețul de 21000 euro. În aprilie 2009 iarăși s-a întâlnit cu Cebotari Alina, care a comunicat că, în câteva ore va primi de la bancă creditul solicitat și-i va transmite banii pentru automobil, însă nici un fel de bani nu i-a transmis.

Pentru a conferi un aspect legal acțiunilor sale și de a convinge partea vătămată despre intenția sa de a procura automobilul în cauză, deoarece anterior partea vătămată a refuzat să vândă automobilul (inculpata nu avea suma de bani necesară), inculpata Catraniuc (Cebotari) Alina a propus părții vătămate Văluță I. să

arandez de la el automobilul până la data de 18 martie, când va primi un credit de la o bancă și va putea achita integral prețul lui de procurare - 21000 Euro.

Prin contractul de închiriere a automobilului din 07 decembrie 2008, se atestă că Văluță I. a dat în chirie automobilul de model „BMW X5”, cu n/î xxxx persoanei Cebotari Alina. Închirierea automobilului reflectă următoarele condiții: zilnic Cebotari Alina va achita prețul de 45 euro, până la momentul în care va intra în posesia automobilului, achitând suma de 21 000 Euro.

Prin recipisa din 18 februarie 2008, se atestă că Văluță I. a primit de la Cebotari Alina suma de 1000 lei pentru închirierea automobilului de model „BMW X5”. La moment, Cebotari Alina se obligă să-i achite suma de 21 000 Euro, costul mașinii stabilite în contract, pentru intrarea în posesia a lui și taxa de închiriere a automobilului, până la procurarea acestuia. Recipisa este confirmată de ambele părți, prin acordul acestora.

Așadar, se reține în acest sens că inculpata Catraniuc (Cebotari) Alina intrând în posesia și folosința automobilului de model „BMW X5”, cu n/î xxxx și neonorându-și obligația de achitare nici a chiriei pentru utilizarea acestuia, dar și nici obligația de achitare a prețului acestuia, a urmărit scopul însușirii automobilului respectiv, prezentându-se la SEET din mun. Chișinău pentru a înregistra automobilul pe numele său.

Faptele indicate supra au fost confirmate prin declarațiile martorului Botnari N., care în cadrul cercetării judecătorești a confirmat că în aprilie 2009 la Biroul de înmatriculare unde el activa s-a prezentat Cebotari Alina, însoțită de Bălănescu A., unde ea a depus cerere scrisă de radiere și reînmatriculare a automobilului de model „BMW X5”, cu n/î din Anenii Noi, pe numele ei, prezentând concomitent documentele necesare. El a verificat toate documentele prezentate, după care constatând că ele sunt în regulă a eliberat alt certificat de înmatriculare pe numele inculpatei.

Tot în acest context, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Chiriac C., care a indicat că în aprilie 2009 i-a fost prezentat un automobil de model „BMW X5”, cu n/î xxxx, care a fost supus verificării tehnice și în rezultatul căreia n-au fost depistate careva obiecții la corespunderea numerelor agregatelor cu cele indicate în documente, după care proprietara a mers la alt inginer pentru a pune la evidență automobilul. Acesta a fost prezentat de către inculpată, care era indicată ca proprietar al lui și care era însoțită de 2 bărbați, necunoscuți lui și care nu s-au prezentat.

Astfel, intenția inculpatei Catraniuc (Cebotari) Alina de a dobândi ilicit bunul părții vătămate se confirmă și prin faptul că ultima a prezentat inginerului MDI IS „Registru”, Botnari N. procura eliberată la data de 04.12.2008, cu n/î 4168, autenticată de notarul privat Rudco Valeriu, prin care Văluță I. o împuternicește pe Catraniuc (Cebotari) Alina cu dreptul de posesie, administrare și înstrăinare a automobilului menționat sub orice formă. Pe când, partea vătămată Văluță I. a indicat că dânsul cu inculpata Catraniuc (Cebotari) Alina la notar nu a fost, nici un fel de procură dânsului nu a eliberat, după transmiterea pașaportului tehnic inculpatei automobilul pe numele ei nu l-a reînregistrat, iar martorul Rudco Valeriu a confirmat instanței de judecată faptul că pe procura cu nr. 4168 din 04.12.2008 el semnătura și ștampila care o deține nu a aplicat-o. Pe parcursul activității sale în calitate de notar privat pierderi de ștampilă nu a avut.

Deci, instanța a conchis că declarațiile părții vătămate și ale martorului Rudco Valeriu coroborează cu concluziile stabilite în rapoartele de expertiză nr. 1582 și 1583 din 05.06.2009 prin care s-a stabilit că „impresiunea de ștampilă „042 Valeriu Rudco-notar” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de ștampila cu clișeu „Rudco Valeriu, licența nr. 042”, impresiunea de ștampilă reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco” de pe procura cu nr. 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de ștampila cu clișeu reliefată „Notar 042, Valeriu Rudco”, semnătura din rubrica „NOTAR” de pe procura cu nr. de înregistrare 4168 din 04.12.2008, autenticată de notarul Valeriu Rudco, nu este aplicată de cet. Valeriu Rudco”.

Prin urmare, în speță s-a constatat intenția directă a inculpatei Catraniuc (Cebotari) Alina de a dobândi ilicit, prin înșelăciune și abuz de încredere bunul părții vătămate Văluță Ioan - automobilul de model „BMW”, cu n/î xxxx, or, inculpata încă de la momentul intrării în posesia automobilului nu avea intenția de a-și onora angajamentul de a achita prețul acestuia - 21 000 euro și în scopul însușirii automobilului respectiv, s-a deplasat la SEET din mun. Chișinău, unde a prezentat inginerului MDI IS „Registru” Botnari Nicolae procura eliberată la 04.12.2008, cu nr. de înregistrare 4168, autenticată de notarul privat Rudco V., prin care Văluță I. o împuternicește pe Cebotari (Catraniuc) Alina cu dreptul de posesie, administrare și înstrăinare a automobilului menționat sub orice formă, procură care conform raportului de expertiză nr. 1582,1583 din 05.06.2009 este falsificată și a înregistrat automobilul de model „BMW X-5”, cu n/î xxxx pe numele său.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că inculpata Cebotari (Catraniuc) Alina a încheiat cu presupusa parte vătămată Văluță I. un contract de chirie și nicidecum un contract de vânzare-cumpărare, unde nu era indicată nici o dată cu referire la cumpărarea vânzarea automobilului, chiar și așa Cebotari Alina fiind dusă în eroare de către Văluță I. a acceptat să procure automobilul în niște condiții financiare și de fapt net defavorabile pentru dânsa, instanța de apel le-a apreciat ca nefondate, or, prin declarațiile părții vătămate Văluță I. s-a constatat că inculpata l-a contactat pentru a procura automobilul și tot la propunerea ei a fost încheiat un contract de arendă până la procurarea automobilului.

Prin recipisa din 18 februarie 2008 semnată de Văluță I. și Cebotari A. se confirmă că ultima se obligă să-i achite suma de 21 000 euro, costul mașinii stabilite în contract, pentru intrarea în posesia lui și taxa de închiriere a automobilului, până la procurarea acestuia.

Totodată, instanța de apel a notat că deși inculpata intenționează să creeze confuzii asupra naturii actului încheiat, fie de închiriere a automobilului sau de vânzare-cumpărare, totuși dânsa nu a avut de la bun început intenția să-și onoreze obligația de achitare a plăților, ci a urmărit scopul însușirii automobilului, fapt constatat prin acțiunile acesteia de a înregistra automobilul dat pe numele ei în baza unei procuri false.

Argumentele părții apărării, referitor la procura cu nr. 4168 din 04.12.2008, și anume că nu a fost stabilit de cine a fost confecționată, cine a aplicat parafa, cine a aplicat semnăturile și cine cu siguranță a prezentat-o la înmatricularea automobilului, a notat că conform rapoartelor de expertiză tehnico-științifice nr. 977 din 20.05.2010 nu a fost posibil de stabilit cui aparține semnătura, însă aceste aspecte nu disculpă în nici un fel acțiunile inculpatei, deoarece aceasta a utilizat procura dată

pentru a înregistra automobilul pe numele ei, iar prin declarațiile părții vătămate s-a confirmat că ultimul nu a eliberat-o nici o procură pe numele ei, iar martorul Rusco V. a indicat că pe procura cu nr. 4168 din 04.12.2008 el semnătura și ștampila care o deține nu a aplicat-o.

De asemenea, instanța a relevat că inculpatei Cebotari (Catraniuc) Alina nu i-au fost incriminate acțiuni de confecționare a unui document oficial, or, inculpata cunoscând despre faptul că partea vătămată Văluță I. nu a consimțit la eliberarea procurii prin care o împuternicește pe aceasta cu dreptul de posesie, administrare și înstrăinare a automobilului menționat, a utilizat această procură pentru a-și atinge scopul de însușire a automobilului.

Instanța a apreciat critic argumentele părții apărării precum că Cebotari Alina a fost invitată/solicitată pe data de 17.04.2009 la SEETIS „Registru”, pentru perfectarea actelor pe mașina „BMW X5” de către Bălănescu A., care se prezenta la ghișeu din numele lui Cebotari A. și solicita perfectarea cărorva acte, i-a înmănat lui Cebotari Alina, acte să semneze, o însoțea și îi dădea indicații, în acest sens, ori, fapta de escrocherie a fost comisă de către inculpată, de comun acord și împreună cu o altă persoană neidentificată de organul de urmărire penală.

În cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată a indicat că a fost telefonat de inculpata Cebotari (Catraniuc) Alina care i-a comunicat că dorește să procure automobilul în litigiu, iar prin declarațiile martorului Botnari N., inginer la Biroul de înmatriculare a automobilelor se combate versiunea de apărare a inculpatei, or, martorul a indicat că în aprilie 2009 la Biroul de înmatriculare unde el activa s-a prezentat Cebotari Alina, însoțită de Bălănescu Andrei, unde ea a depus cerere scrisă de radiere și reînmatriculare a automobilului de model „BMW X5”, cu n/î din Anenii Noi, pe numele ei, prezentând concomitent documentele necesare.

Faptul că inculpata era însoțită de Bălănescu A. nu poate fi reținut, după cum interpretează partea apărării, și anume că inculpata a acționat la indicațiile lui Bălănescu A., or, ultima a acționat din nume propriu, fiind responsabilă de acțiunile săvârșite, totodată, ultima nu a sesizat careva organe abilitate despre o eventuală presiune exercitată asupra sa de către acesta.

Cu referire la argumentele părții apărării precum că pentru procurarea automobilului și achitarea chiriei de către Cebotari A. i-au fost achitate lui Văluță I. în perioada de timp decembrie 2008 - aprilie 2009 - sumele de 500 euro + 400 euro + 500 euro (pentru niște defecte ale mașinii închiriate ascunse de Văluță I. și nedeclarate lui Cebotari Alina la momentul semnării contractului) +1000 lei + 1500 lei + 500 euro + 3000 euro + 700 dolari + 20000 euro, instanța le-a apreciat critic, or, la materialele cauzei, careva probe pertinente și concludente care să confirme cele susținute de apărare nu au fost administrate.

Prin recipisa din 18 februarie 2008 semnată de Văluță I. și Cebotari A. se atestă că primul a primit de inculpată doar suma de 1000 lei.

Ce ține de argumentul apărării că faptul transmiterii mijloacelor bănești de către Cebotari A. lui Văluță I. este confirmat de martorii Țigănașu V., Surdu N., Răileanu V., Cebotari A., Sînic D., bănuitul Bălănescu A., instanța a reținut că în cadrul cercetării judecătorești, acuzatorul de stat a renunțat la proba declarațiilor martorilor Țigănașu V. și Sînic D., deoarece sunt plecați peste hotarele țării, fiind imposibilă audierea acestora, fiind admis renunțul acuzatorului de stat de audiere a martorilor neinterogați.

În acest context, de a da apreciere declarațiilor martorilor Țigănașu Vasile și Sînic Denis, instanța de apel nu a dispus.

Cu referire la martorii Cebotari A. și Surdu N., instanța de apel a notat că declarațiile acestor martorii nu au fost puse la baza înaintării învinuirii, deci instanța de apel nu poate evalua, sub aspect probatoriu, declarațiile acestor martori.

În ceea ce privește declarațiile martorului Răileanu V., a constatat că prin aceste declarații se confirmă faptul că acesta a procurat automobilul de model „BMW X5” de la Bălănescu A., dar nu a dat careva declarații referitor la pretinsa transmitere a mijloacelor bănești de către Cebotari A. lui Văluță I.

Cu referire la argumentele părții apărării în partea ce ține de faptul că instanța de fond, la examinarea cauzei penale a admis erori de drept și ca urmare se impune soluția de casare a sentinței, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de fond în alt complet de judecată, instanța de apel analizând aceste aspecte a constatat că acestea nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse din următoarele considerente.

În temeiul art. 415 alin. (1), pct. 3) Cod procedură penală, (1) instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 3) admite apelul, casează sentința primei instanțe și dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată. Rejudecarea de către instanța a cărei hotărîre a fost anulată se dispune numai atunci cînd nu a fost citat inculpatul, nu i s-a asigurat dreptul la interpret, nu a fost asistat de un avocat sau au fost încălcate prevederile art.33-35.

Astfel, respins urmează a fi argumentul părții apărării referitor la faptul că instanța de fond a încălcat principiul imparțialității, deoarece și-a exprimat opinia sa în privința soluției adoptate pe dosar cu mult înainte de a pronunța o sentință pe marginea cauzei penale, și anume prin încheierea din 23.06.2011 a fost pronunțată o încheiere la solicitarea lui Văluță I., prin care automobilul de model „BMW X5” a fost transmis spre păstrare și folosință lui Văluță I., fiind ridicat de la o terță persoană care îl procuraseră anterior.

Or, în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (1), pct. 4) Cod procedură penală, pînă la soluționarea cauzei penale, procurorul ori ofițerul de urmărire penală care are încuviințarea procurorului, în faza urmăririi penale, sau, după caz, instanța dispune restituirea către proprietarul sau posesorul legal: 4) a automobilului sau a unui alt mijloc de transport, dacă acesta nu a fost sechestrat pentru asigurarea acțiunii civile în cauza penală sau a posibilei confiscări speciale a bunurilor.

Prin urmare, instanței de fond privind transmiterea spre păstrare și folosință lui Văluță I. a automobilului de model „BMW”, cu n/î xxxx a fost adoptată în conformitate cu prevederile art. 161 alin. (1), pct. 4) Cod procedură penală, așa cum automobilul în litigiu aparține lui Văluță I.

La fel, nu s-a stabilit ca fiind contrară prevederilor procesual-penale soluția instanței de fond, care prin încheierea din 25 iulie 2013 a dispus anularea sechestrului și toate interdicțiile și restricțiile aplicate asupra automobilului de model „BMW X5” și s-a transmis automobilul părții vătămate Văluță I. cu dreptul deplin de posesie, folosință și dispoziție, inclusiv dreptul de înstrăinare a lui, or, în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), pct. 4) Cod procedură penală, obiectele asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului legal, iar încheierea dată nu a fost contestată cu recurs în termen de 15 zile de persoanele

care pretinde că au careva drepturi asupra bunului, în speță a automobilului de model „BMW”, cu n/î xxxx.

Pe motivele expuse, urmează a fi respinsă poziția părții apărării precum că instanța de judecată prin încheierile adoptate și-a expus opinia referitor la sentința jadoptată pe acest caz până la pronunțarea unei sentințe pe dosar, or, prin încheierea din 25 iulie 2013 și din 03 iunie 2013 instanța de judecată în conformitate cu prevederile art. art. 202-204, 210 Cod procedură penală, a soluționat măsura asiguratorie privind scoaterea bunului mobil de sub sechestru în procesul penal.

În ceea ce privește argumentele părții apărării referitor la expertiza psihiatrică în privința lui Cebotari (Catraniuc) Alina, se reține că prin încheierea Judecătorei Buiucani din 10 martie 2016 s-a dispus efectuarea expertizei de către IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie a unei expertize psihiatrice de ambulatoriu în privința inculpatei.

Concomitent, instanța a respins și alegațiile inculpatei precum că instanța de judecată a comunicat că inculpata nu s-a prezentat pentru efectuarea expertizei, motiv din care a fost întors dosarul fără efectuarea expertizei, or, acest fapt rezultă din informația prezentată de IMSP Spitalul Clinic de Psihiatrie, prin care se atestă că dosarul este remis fără efectuarea expertizei psihiatrico-legale ambulatorie în privința lui Cebotari (Catraniuc) Alina, deoarece nu a fost asigurată prezența ultimei la examinare în conformitate cu solicitarea nr. 1261 din 13.12.2016.

În privința inculpatei a fost aplicată măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, prin urmare neprezentarea ei pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale ambulatorie era imputabilă acesteia.

Tot în acest context, este de notat că prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 02 aprilie 2018 s-a admis cererea avocatului Bogos Alexandru în interesele lui Cebotari (Catraniuc) Alina și s-a dispus efectuarea expertizei psihiatrice de ambulatoriu în privința lui Cebotari (Catraniuc) Alina.

Prin informația parvenită din adresa Centrului de Medicină Legală din 12 aprilie 2018, rezultă că solicitantul expertizei urmează să achite suma de 1078 lei, plată pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale. Efectuarea expertizei fiind posibilă după achitarea taxei obligatorii prevăzute de legislația în vigoare.

Totodată, s-a comunicat că în caz dacă persoana nu va fi prezentată la data indicată dosarul penal va fi remis în adresa instanței, fără efectuarea expertizei psihiatrico-legale.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0221 din 22.05.2018 s-a dispus că în conformitate cu art. 143 alin. (3), (5) Cod de procedură penală, expertiza psihiatrico-legale în privința persoanelor la care apar îndoieli cu privire la starea de responsabilitate sau îndoieli în privința capacității lor de a percepe just împrejurările ce au importanță pentru cauza penală, se dispune și se efectuează în mod obligatoriu. Prin urmare, este necesar persoana Cebotari (Catraniuc) Alina să fie internată în IMSP SCP în termen rezonabil pentru efectuarea expertizei psihiatrico-legale staționare.

Prin încheierea Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2018 s-a admis cererea avocatului Druță B. în interesele inculpatei și s-a numit efectuarea expertizei psihiatrico-legale staționare în condiții de staționar. S-a autorizat internarea lui Cebotari (Catraniuc) Alina în cadrul Serviciului de expertiză psihiatrică medico-legale a Instituției Publice de Expertiză Judiciară - Centrul de Medicină Legală.

Prin informația parvenită din adresa Centrului de Medicină Legală din 17 octombrie 2018, s-a informat despre faptul că costul expertizei psihiatrico-legale în conții de staționar în privința lui Cebotari (Catraniuc) Alina constituie 7164,53 lei, iar după achitarea serviciilor, va fi posibil eliberarea raportului de expertiză judiciară.

În contextul circumstanțelor descrise supra, instanța de apel a notat că în conformitate cu art. 100 alin. (2), (3) Cod procedură penală, inculpatei și avocatului acesteia nu li s-a îngădit dreptul de a prezenta documente, care pot fi utilizate ca mijloc de probă. În procedura de judecare a apelurilor în instanța de fond, fiind admisă cererea avocatului Druță B. în interesele inculpatei și s-a numit efectuarea expertizei psihiatrico-legale staționare în condiții de staționar, inculpata nu a achitat taxa pentru efectuarea expertizei în sumă de 7164,53 lei în termenul stabilit, prin care se atestă că ultima a renunțat tacit la proba dată.

5. Inculpata a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea sentinței și a deciziei, cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitată, pe motiv că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

Recurenta a indicat că instanțele de judecată nu au asigurat examinarea cauzei sub toate aspectele, complet și obiectiv, nu au analizat și apreciat probele prin prisma art.101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor.

Instanțele nu au analizat și expus nemijlocit toate probele esențiale care au fost supuse spre judecare, atât de către partea acuzării, cât și de partea apărării.

În drept, recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care prevăd temeiurile că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care

condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelul declarat nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența erorilor concrete de drept, și a circumstanțelor că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care inculpat a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor ei în baza unei legi mai blânde, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurentă.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatei, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Văluță I., a martorilor Chiriac C., Botnari N., Raileanu V. și Rudco V., precum și a probelor scrise enumerate la pct. 2., 4. din prezenta decizie, toate fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatei a elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal (*pct. 2. - 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*Hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, sunt întemeiate doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune inculpata este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat, au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*Hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile atacate cuprind motivele pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul ordinar de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpata Catraniuc (Cebotari) Alina Oleg, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 12 iunie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2019, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 04 octombrie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

